

Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolateľka uplatňuje, že Súd prvého stupňa porušil pojem výhody, keďže odmietol vykonať celkovú analýzu všetkých ustanovení upravených odlišným daňovým režimom. Táto úprava, ktorá bola zavedená zákonom č. 90-568, totiž predvída dva druhy zvláštneho zdanenia, a to „paušálny odvod“ za roky 1991 až 1993, ktorý mal za následok nadmerné zdanenie odvolateľky v porovnaní so všeobecnou právnou úpravou, a zdanenie podľa všeobecnej právnej úpravy za roky 1994 až 2002, ktoré bolo pre odvolateľku z daňového hľadiska výhodné. Súd prvého stupňa sa niekoľkokrát dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že za obe dotknuté obdobia odmietol porovnať účinky odlišného daňového režimu ako celku so všeobecnou právnou úpravou.

Svojím tretím odvolacím dôvodom odvolateľka namieta porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery, keďže Súd prvého stupňa odmietol zohľadniť, že skutočnosť, že Komisia sa vo svojom rozhodnutí z 8. februára 2005 týkajúcom sa spoločnosti La Poste, nevyjadřila k zavedenej daňovej úprave, mohla u odvolateľky vyvolať dôveru v súlad predmetných opatrení s pravidlami v oblasti štátnej pomoci. Súd prvého stupňa navyše nezohľadnil určité mimoriadne okolnosti, ktoré s touto vecou súvisia, a ktoré odôvodňujú uplatnenie zásady legitímnej dôvery.

Svojím štvrtým odvolacím dôvodom sa France Télécom dovoľáva nedostatočného odôvodnenia rozsudku, keďže Súd prvého stupňa v odpovedi na jej argumenty založené na porušení zásady premlčania systémom pomoci nahradil odôvodnenie Komisie svojím vlastným odôvodnením. Desaťročná premlčacia doba stanovená článkom 15 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999⁽¹⁾ sa mala počítať od dátumu 2. júla 1990, teda dátumu, keď zákon č. 90-568 stanovil predmetný daňový režim a nie odo dňa, keď bola pomoc skutočne priznaná príjemcovi.

Svojím piatym a posledným odvolacím dôvodom odvolateľka nakoniec uvádza, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď prijal záver, že Komisia mohla bez porušenia zásady právnej istoty kvantifikovať pomoc na základe „rozpätia“ a nariadiť jej vrátenie, hoci bolo nemožné určiť skutočnú výhodu, ktorú odvolateľka mohla získať. Okrem toho Súd prvého stupňa neodpovedal na všetky jej tvrdenia založené na porušení zásady právnej istoty.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 339).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État (Belgicko) 5. marca 2010 — European Air Transport SA/Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

(Vec C-120/10)

(2010/C 148/20)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: European Air Transport SA

Žalovaní: Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

Prejudiciálne otázky

1. Je potrebné pojem „prevádzkové obmedzenia“ uvedený v článku 2 písm. e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/30/ES z 26. marca 2002 o pravidlách a postupoch zavedenia prevádzkových obmedzení podmienených hlukom na letiskách Spoločenstva⁽¹⁾ vykladať tak, že zahŕňajú pravidlá stanovujúce horné hranice hladiny hluku merané na zemskom povrchu, ktoré je potrebné dodržiavať pri prelete území nachádzajúcich sa v blízkosti letiska, pri prekročení ktorých môže byť pôvodcovi tohto prekročenia uložená sankcia, berúc do úvahy, že lietadlá sú povinné sledovať letové dráhy a dodržiavať postupy pristávania a vzlietania stanovené inými správnymi orgánmi nezohľadňujúcimi dodržiavanie týchto horných hraníc hluku?
2. Je potrebné článok 2 písm. e) a článok 4 ods. 4 tej istej smernice vykladať v tom zmysle, že každé „prevádzkové obmedzenie[e]“ musí byť „založené na výkone“ alebo tieto ustanovenia umožňujú, aby iné ustanovenia týkajúce sa ochrany životného prostredia obmedzili prístup na letisko v závislosti od hladiny hluku meranej na zemskom povrchu, ktorú je potrebné dodržiavať pri prelete území umiestnených v blízkosti letiska, pri prekročení ktorej môže byť pôvodcovi tohto prekročenia uložená sankcia?
3. Je potrebné vykladať článok 4 ods. 4 tej istej smernice tak, že zakazuje, aby popri prevádzkových obmedzeniach založených na výkone, ktoré vychádzajú z hluku emitovaného lietadlom pravidlá týkajúce sa ochrany životného prostredia stanovili horné hranice hladiny hluku meraného na zemskom povrchu, ktoré je potrebné dodržiavať pri prelete území umiestnených v blízkosti letiska?

4. Je potrebné článok 6 ods. 2 tej istej smernice vykladať tak, že zakazuje stanovenie horných hraníc úrovne hluku meraného na zemskom povrchu, ktoré je potrebné dodržiavať pri prelete území nachádzajúcich sa v blízkosti letiska, pri prekročení ktorých môže byť pôvodcovi tohto prekročenia uložená sankcia, teda pravidiel, ktoré by mohli porušiť lietadlá spĺňajúce normy zväzku 1, časti II, kapitoly 4, prílohy 16 Dohovoru o medzinárodnom civilnom letectve?

(¹) Ú. v. ES L 85, s. 40; Mím. vyd. 07/006, s. 96.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 8. marca 2010 — Waltraud Brachner/Pensionsversicherungsanstalt

(Vec C-123/10)

(2010/C 148/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Waltraud Brachner

Žalovaná: Pensionsversicherungsanstalt

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 4 smernice Rady 79/7/EHS (¹) vykladať v tom zmysle, že sa zákaz diskriminácie stanovený v článku 1 tejto smernice vzťahuje aj na systém ročnej valorizácie dôchodkov, ktorý je stanovený právom zákonného dôchodkového poistenia?
2. V prípade, že sa na prvú prejudiciálnu otázku odpovie kladne:

Má sa článok 4 smernice Rady 79/7/EHS vykladať v tom zmysle, že jej odporuje vnútroštátne ustanovenie o ročnej valorizácii dôchodkov, podľa ktorého je pre určitú skupinu príjemcov minimálneho dôchodku stanovené potenciálne menšie zvýšenie než pre iných príjemcov dôchodku, pokiaľ sa táto nevýhodná úprava vzťahuje na 25 % mužov, ale až

na 57 % žien, ktoré sú príjemkyňami dôchodku, pričom to nie je objektívne odôvodnené?

3. V prípade, že sa na druhú prejudiciálnu otázku odpovie kladne:

Môže byť znevýhodnenie žien, ktoré sú príjemkyňami dôchodku, pri ročnom zvyšovaní ich dôchodku odôvodnené skorším vekom, od ktorého sa poskytuje dôchodok a/alebo dlhším obdobím vyplácania dávok u žien, ktoré sú príjemkyňami dôchodku, a/alebo tým, že smerná sadzba pre minimálny príjem stanovená právnymi predpismi o sociálnom zabezpečení (smerná sadzba vyrovnávacieho príspevku) bola neprimerane zvýšená, keď ustanovenia o zabezpečení minimálneho príjmu stanoveného právnymi predpismi o sociálnom zabezpečení (vyrovnávací príspevok) stanovujú započítanie ostatných vlastných príjmov príjemcu dôchodku a tiež príjmov jeho manžela (-ky), ktorý (-á) s ním žije v spoločnej domácnosti, zatiaľ čo u ostatných príjemcov dôchodku dochádza k zvýšeniu dôchodkov bez započítania ostatných vlastných príjmov príjemcu dôchodku alebo príjmov jeho manžela (-ky)?

(¹) Smernica Rady 79/7/EHS z 19. decembra 1978 o postupnom vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením (Ú. v. ES L 6, s. 24; Mím. vyd. 05/001 s. 215).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgicko) 12. marca 2010 — Corman SA/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Vec C-131/10)

(2010/C 148/22)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de première instance de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Corman SA

Žalovaná: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)